

[Statsministeren.]

eller mindre alvorlig Art, siden jeg tidligere paa Dagen havde Ordet, og jeg indrømmer, at der i det, der er sagt, særlig af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, vel nok kunde være Stof til et Par Timer endnu, men jeg skal forsøge at gøre det lidt kortere.

Jeg skal først i Anledning af en Forespørgsel af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen angaaende et Forlydende om, at der skulde have været nogle Demonstrationer mod det danske Gesandtskab i Reykjavik, oplyse, at der rigtigt nok har fundet saadanne Sted, idet den danske Gesandt har indberettet, at der en af de sidste Aftener blev afholdt et Møde af en konservativ Forening i Reykjavik, og ca. Kl. 10 om Aftenen var der en af Talerne, som benyttede Ordene „den danske Gesandt“ i en eller anden Forbindelse; noget senere, en Times Tid senere, samlede der sig en 500—600 Mennesker foran Gesandtskabet og raabte nogle Gange: Ned med den danske Gesandt! En Del af Forsamlingen trængte sig ind i Husets Have og ringede paa, men forsvandt straks efter, og der var ikke noget Polititil Stede.

Da Klokken var halv et om Natten, samlede man sig paa ny ved Gesandtskabet, dog kun 100 à 200 Mennesker; man raabte: Ned med Danskervældet! og forskelligt andet, og der lød ogsaa udefra en højroret Opfordring til Mængden om at kaste Sten mod Ruderne, hvilket dog ikke skete. Paa det Tidspunkt var en 3—4 Politibetjente kommet til Stede og spærrede Adgangen til Haven. I øvrigt skete der ikke Vold af nogen Art.

Den følgende Dag har saavel Førsteministeren som Justitsministeren overbragt Danmarks Repræsentant i Island en Undskyldning og Beklagelse for det, der var forefaldet. Og i Dag har den islandske Gesandt her i København været hos mig og forebragt den islandske Regerings Beklagelse af det Oprin, der havde fundet Sted, og Regeringens Undskyldning for, at noget saadant var forefaldet.

Det er vist, hvad der kan siges herom. Det er en Selvfølge, at hverken den danske Gesandt i Island eller danske Ministre her i øvrigt paa nogen Maade blander sig i Islands politiske Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde en Række Bemærkninger i sin Tale i Dag og indledede med at tale noget om Usømmelighed. Ja, det forekommer usægtelig, at den Tale, det ærede Medlem holdt her den 20. ds. — den findes i Folketingstidende Sp. 7042 —, har megen Forbindelse med Be-

grebet Usømmelighed. Det var denne Tale, der var Foranledningen til mine Bemærkninger om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og hans Forhold til Statens Afviklingskasse i Landmandsbanken.

Da det ærede Medlem ikke syntes at tillægge sin egen Tale nogen Betydning, er det maaske værd, at jeg direkte henleder Opmærksomheden paa, hvad det var, han sagde. Det har han aabenbart glemt, da han i Dag talte om Usømmelighed. Det ærede Medlem sagde i denne Tale:

„Er der nogen, der har Grund til at være taknemmelig overfor denne Regering . . . maa det i Sandhed være det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Ikke saa snart var Rigsdagen hjemsendt, saa blev alligevel en Rigsdagsmand udnævnt til Formand.“

— altsaa for denne Afviklingskasse.

„Og hvem var denne Rigsdagsmand?

Ja, det var saamænd det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som vi nu har hørt tale og takke for, jeg ved ikke hvilken Gang, og det har han ogsaa Grund til, for jeg haaber, at han ved denne Udnævnelse og andre er blevet løftet op i den rigtige Verden.“

Jeg siger: i Retning af Usømmelighed skal man heldigvis lede en Del for at finde et Sidestykke hertil. Overfor dette har jeg sagt, at det ærede Medlem naturligvis kendte, hvorledes Folk kunde føle sig afhængige af Kapitalen, og hævdede, at det ærede Medlem ikke havde nogen som helst Aarsag til at anvende disse Betragtninger overfor det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der ganske havde frigjort sig for andre Stillinger end den som Statens Tillidsmand i den paagældende Banks Afviklingskasse.

Jeg gaar ud fra, at en Statsmand som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal maa kende, hvorledes saadan Afhængighed kan være til Stede, og jeg tilføjede, at han vel ogsaa vidste, hvordan Folk i gode Stillinger i Kreditforeninger og lignende kan komme i Vanskeligheder, naar de samtidig har et Forhold til Lovgivningen. Jeg forudsatte nemlig, at det ærede Medlem ligesom jeg havde læst Referaterne i „Nationaltidende“ og „Berlingske Tidende“ fra Generalforsamlingen i Frederiksberg Grundejerforening, Referaterne er fra 29. Februar, 10. og 11. Marts, og i et af disse Referater oplyses det, at Formanden i Frederiksberg Grundejerforening havde sagt — det var i Anledning af Revisionen af Huslejeloven —, at man ventede paa en Mand, der skulde komme fra Syden, for at han kunde retvende Venstre i Huslejespørgsmaalet, for